

Arrest

nr. 217 734 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2016, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 april 2016 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd zonder voorwerp wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden, via een op 27 januari 2013 gedateerd schrijven, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 2 september 2013 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 27 januari 2013 ongegrond wordt verklaard. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 124 308 van 21 mei 2014 verwierp de Raad het beroep dat verzoekers instelden tegen de beslissing van 2 september 2013 waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard.

1.4. Via een op 5 juni 2014 gedateerd schrijven dienden verzoekers een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 12 april 2016 de beslissing om verzoekers' aanvraag van 5 juni 2014 om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd zonder voorwerp te verklaren. Deze beslissing, die verzoekers op 18 april 2016 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“[H.A.] [...]

+ echtgenote: [H.N.] [...]

+ 2 minderjarige kinderen:

- [H.N.] [...]

- [H.V.] [...]

nationaliteit: Azerbeidzjan

[...]

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 05.06.2014 en geactualiseerd op 16.02.2015, 02.05.2015, 02.07.2015, 04.12.2015 en 22.01.2016 door de advocaat van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

- Aan betrokkenen werd op 17.03.2014 een inreisverbod voor 3 jaar afgeleverd, tesamen met een onontvankelijke beslissing inzake de aanvraag art. 9ter d.d. 26.02.2014 en een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De gemeente laat ons weten, per schrijven van 03.04.2014, dat “betrokkenen wensten enkel de beslissing te betekenen. De bijlage 13 en 13sexies werden dus niet betekend”. Vermits betrokkenen duidelijk stellen enkel de beslissing inzake de aanvraag art. 9ter te willen betekenen, zijn ze dus op de hoogte van het inreisverbod en wordt dit aldus als betekening aanvaard. Vermits betrokkenen momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied staat dat hen werd betekend op 25.03.2014 (datum betekening van de beslissing inzake de aanvraag art. 9ter), verbiedt dit inreisverbod hun zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 3 jaar, met name tot 25.03.2017. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort. Krachtens artikel 7, 1e alinea - 12°, artikel 74/12 §1, 3e alinea en § 2 en §4 van de wet van 15 december 1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.*
- Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkenen wensen dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moeten ze dus terugkeren naar hun land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mogen betrokkenen zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.”*

Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Verzoekers dienden op 30 juli 2018 een derde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoekers een nieuwe aanvraag indienden om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd en dat zij deze aanvraag met tal van bijkomende stukken onderbouwden. Zij hebben door het opnieuw indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf hun wil te kennen gegeven om hun verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals aan verweerder ter beoordeling voor te leggen om deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de eerdere aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsmachtiging te verlenen op basis van hun actuele situatie. De vernietiging van de op 12 april 2016 genomen beslissing waarbij een aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd zonder voorwerp wordt verklaard kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoekers' aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen gelet op het feit dat hij hiertoe reeds door verzoekers werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoekers niet langer doen blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Door aan te voeren dat verweerder in de bestreden beslissing een principiële standpunt heeft ingenomen en het niet uitgesloten is dat verweerder dit standpunt herneemt bij het nemen van een beslissing omtrent de nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf weerlegt verzoekers' raadvrouw voorgaande vaststellingen niet. Het feit dat verzoekers ervoor opteerden een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen geeft aan dat zij er zelf niet van overtuigd zijn dat verweerder deze om principiële redenen zal weigeren.

Het beroep is, nu geen actueel belang meer wordt aangetoond, onontvankelijk.

Gelet op het voorgaande dient niet meer te worden ingegaan op de door verweerder opgeworpen exceptie.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK